

XIII. PO NÁVRATU

Písmo svaté:

» Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy. Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí. Láska nechť je bez přetvářky. Oškivte si zlo, lněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. « (Řím 11, 1-21). Viz také: Lk 5, 32 n; Kol. 3, 1-3; Gal 16-25

Katechismus:

» Poslední soud nastane ve chvíli Kristova slavného návratu. Jen Otec zná jeho hodinu a den; on sám rozhodne, kdy má přijít. Skrze svého Syna Ježíše tehdy pronese své konečné slovo nad celými dějinami. Poznáme poslední smysl celého díla stvoření a celé ekonomie spásy a pochopíme obdivuhodné cesty, po kterých Boží prozřetelnost vedla každou věc k jejímu poslednímu cíli. Poslední soud ukáže, že Boží spravedlnost vítězí nad všemi nespravedlnostmi spáchanými jeho tvory a že Boží láska je silnější než smrt.« (čl. 1040 KKC).

Text k prohloubení meditace: Ani iluze, ale ani zklamání. Po oslavě návratu možná začne setkávání se stejnými osobami, stíženými známými křehkostmi, stejným okolím, zatíženým nedostatkem a těžkostmi, nepochopením a předchozími limity. Jedině tvé srdce se změnilo.

Měl bys žít s větší vírou v Boha větší důvěrou v sebe sama a v bližního. Těžkosti, na které narazíš, se nesmí stát záminkou k malomyslnosti, nýbrž

tělocvičnou ke cvičení ctností. Tvůj duch, obnovený zkušeností vzdálení, se nebude bát žádného nepřítele – vášní, světa, ďábla, malomyslnosti, vlnobití. Už se nevzdálíš z domu, v němž je pláč, bezútěšnost a zahanbení. Lépe být nejposlednějším sluhou Božím, než mezi prvními u satana.

Naděje, založená na trpělivosti ve zkoušce, tě učiní klidným a rozhodným pokračovat v cestě. Tvá věrnost hojně obohatí přijímání bratří, kteří v tobě uvidí srdce, které je zralejší, velkorysejší, obezřetnější a vytrvalejší. Dochvilnost, tichost, poddajnost, spojené poutem bratrské lásky, založené na základu pokory, tě učiní přívětivějším a úctyhodným. Modli se opravdověji, buď pohotový ke službě bratřím, kteří jsou v těžkostech nebo působí těžkosti, kráčeš a nedívej se ani dozadu ani kolem, s nikým nemluv – dřív, než s někým promluvíš, hovoř s Bohem a pak mluv o Bohu.

Bližní a prostředí již pro tebe nebude překážkou, nýbrž předmětem lásky a služby. Pocítíš ve svém srdci to, co jsi dříve nespravedlivě předstíral – novou úctu, založenou na Bohu a na tvé lásce, která tě obklopí a posílí na tvé cestě. Dříve ses cítil odstrčený a nepochopený, nyní uvidíš, jak jsi žádaný, následovaný a napodobovaný. Po tvém návratu k Bohu bude následovat návrat bratří k tobě. Jsi-li pokorný a věrný, Bůh tě nenechá nikdy samého. Rozmnoží a zvětší tvé následování, tvé okolí bude rodinou, v níž vládne láska, občerstvující oázou, řekou, tisíci žízeň, ale především srdcem, které dává jistotu pravdy, neumdlévající lásku, objetí a chuť Boha.

Předsevzetí:

Budu stavět svůj život na skále skutků a ne na oblacích pocitů, protože tam se nikdy nevybuduje laskavost, dobrota, trpělivost, svatost atd.

Myšlenka na závěr:

„Utrpení je podobné páru bot, když je nosíš v ruce, tak tě tíží, ale když si je obuješ na nohy, tak ani nepostřehneš, že je nosíš, ba dokonce kráčíš lépe.“
(Mons. P. Galeone 19. 11. 2001)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření; 18.30 mše svatá; po mši krátká adorace; po adoraci sdílení a malé občerstvení. Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>